

de andre Dele af Riget, nemlig Consumtionen.

Jeg skal derfor, hvis den fri Brændeviinsproduction ikke maa vedblive paa disse Der, men at Afgiften skal paglægges, tillade mig særdeles at anbefale det under Nr. 10 stillede Forslag til Antagelse af det ærede Thing. Og da den høitærede Forslagsstiller saavel formaaer at udvikle Grundene for, og Betydningen af hvad han forebringer, saa er jeg overbevist om, at han ogsaa ved denne Leilighed ikke vil undlade at gjøre det, og troer derfor at kunne indskrænke mig hertil.

Scherning: Det ærede Thing vil see, at jeg har stillet 3 forskjellige Vædringsforslag til disse 2 Paragrapher, det ene under Nr. 7, det andet, som jeg har stillet i Forbindelse med en anden Rigsdagsmand, og som egentlig hænger sammen med det første Forslag, under Nr. 8, og det tredie, som nys er omtalt her i Salen, under Nr. 10. Hvad angaaer det første Forslag, som gaaer ud paa, at Bornholm og Læsø med Hensyn til denne nye Beskatning skulde blive i den Stilling, hvori de for Dieblirket ere, da vil man see, at jeg har taget Hensyn til hvad der er Regjeringens egen Mening, at de vedkommende Der egentlig ikke skulde have nogen ny Byrde, men at der paa een eller anden Maade skal sørges for, at de undgaae den; jeg er altsaa gaaet ud fra dette, og deri deler altsaa Regjeringen min Anskuelse. Men jeg er ogsaa gaaet ud fra et andet Hensyn, og det staaer vist i temmelig stor Modsetning, saavel til hvad Regjeringen har tilstøttet, som til det, den ærede Ordfører paa Udvalgets Vegne har udtalt. Min Hensigt er netop at gaae løs paa, itide at stoppe det, som jeg troer er en skjæv Fremfærd, nemlig det at stræbe efter Censartethed i alle Forhold, hvor ikke nogen vigtig Omstændighed forlanger det. Har denne Forskjellighed i Beskatningen fra Beskatningen i Danmark kunnet bestaae paa Bornholm og Læsø i en lang Række af Aar under dansk Forvaltning, saa seer jeg aldeles ingen Grund til, hvorfor vi nu for at faae Censartethed i Beskatningen skulde indføre en Foranstaltning, som vi ikke engang have tænkt paa at indføre, da der blev foretaget saa ind-

gribende Forandringer i det samme Forhold her i Landet, hvilket ikke er meget længe siden. Man vil erindre, at der dengang ved Banens Magt i visse Dele af Sylland herskede saa at sige en fri Udovelse af Brændeviinsbrænden, man vil erindre, at der omkring i Landet var en Mængde Brændeviinsværker, der enten ikke vare beskattede, eller beskattede efter ganske andre Forhold end de, der fandt Sted i Byerne og paa andre Steder paa Landet, og man vil erindre, at Staten dengang med store Opoffrelser paa den ene Side tilintetgjorde disse Privilegier og paa den anden Side tilintetgjorde, og tilintetgjorde med indgribende Haardhed, Udørelsen af en gammel tilvant fri Haandtering (Hør!). Jeg udtaler ikke dette, for at kaste Skygge paa hvad der dengang blev foretaget, thi jeg kan begribe, at indenfor en saa eensartet Begrændsning eller i et saa aabent Land kunne disse Forhold frembringe en meget stor Forstyrrelse — jeg troer rigtignok, at man kunde have betraadt en anden Vej, men det foreligger ikke her — men jeg siger der var dengang en Grund forhaanden — men denne Grund er ikke stærk nok til nu at gribe ind i Forholdet — med Bornholm og Læsø. Dette Forhold, som nu paa eengang træder frem for Regjeringen som saa særdeles vigtigt, kan umulig dengang have undsluppet Regjeringens Opmærksomhed; man har altsaa dengang særdeles godt indseet, at Vigtigheden af den eensartede Brændeviinsbeskatning i Danmark slet ikke har Noget med Læsø og Bornholm at gjøre, at der ikke er nogen virkelig Soldvanskelighed eller Oprævningsvanskelighed forhaanden, men hvor ere da disse Vanskeligheder nu, er der større Vanskeligheder nu ved at opretholde en Forskjel i Beskatningen, end der var dengang? Man siger, at her er et politisk Formaal forhaanden; jeg siger, at her er et politisk Formaal forhaanden til at gjøre det Modsatte; her er maaskee det politiske Formaal at udlette en svag Soldgrændse midt i et Fastland, men naar man netop vil vise, at det er denne svage, usikre og, som man siger, demoraliserende Fastlands-Soldgrændses Udsettelse, som har været Hovedformaalet ved denne indgribende Foranstaltning, saa beviser man det bedst derved, at man ikke griber